

DRŽAVI PRIPADAMO PO SRCU IN ZAVESTI

BOŽIDAR FINK

(Govor na proslavi dneva državnosti v Slovenski hiši)

Veseli in ponosni smo ob spominu na najpomembnejši dogodek v vsej naši zgodovini. Prav na ta dan pred dvajsetimi leti je slovenski narod dočakal vrh svojega tisočletnega razvijanja, domovina je dobila vidno začrtan prostor, narodna skupnost pa oblast in je postala svetovno prepoznavna družba.

Slovenci slavimo mnogo pomembnih dogodkov. Spominjamo se sprejema krščanstva, brižinskih spomenikov, prvega tiska, Prešernovih poezij, ustanovitve slovenske univerze in drugih velikih dosežkov. Hranili smo se in rasti ob duhovni kulturi in

krščanski omiki, poznani pa smo predvsem po besedni umetnosti. Uspelo nam je razviti neuničljivo zavest narodne samobitnosti. Težili smo k narodni kulturni in življenjski svobodi in jo delno uživali. V to smo vlagali energije in marsikaj pretrpeli, a smo ostajali trdni v nezlomljivi volji po ohranitvi in napredku.

Teženje po samostojnosti, ki je lastno zrelemu narodu, pa je ostajalo v globoki podzavesti tisočletnega sna.

Narava ima svojo pot, zgodovina pa se redno odvija po volji ljudi. A vendar se kdaj zgodi, da nastopi kaj brez predvidevanja in nepričakovano, kot po zakriti naravni nujnosti ali kot dar milosti.

Tak presenetljiv dogodek je naš zgodovinski preskok pred dvema desetletjema. Njegova izrednost se pokaže, če na hitro prelistamo našo politično zgodovino.

Največ svetlega najdemo v davni. Samo v kneževini Karantaniji smo imeli samostojno življenje. Ustoličevali smo svoje vrhovne oblastnike in smo se svobodno pridružili Samovemu kraljestvu v konfederativno skupnost.

V 9. stoletju pa smo bili razkosani za nadaljnjih tisoč let. Res je, da so slovenski jezik in pravni običaji ohranili dokaj veljave. Vse do 15. stoletja smo v slovenskem jeziku ustoličevali svoje deželne kneze, ki niso bili vrhovni vladarji. Tedaj pa smo prišli pod oblast Habsburžanov in jo imeli nad seboj skoraj 500 let.

Na kratko smo pričakujoče zadihali v Ilirskih provincih, čeprav smo ostali še vedno pod tujo oblastjo, Napoleonovo vojaško upravo.

Vse močnejše prebujanje je vzkliklo sredi 19. stoletja v tako imenovani pomladi narodov. Začelo se je močno gibanje za doseg upravnih združitve vseh dežel, v katerih smo bili Slovenci v večini. Znamenita je zahteva iz Celovca za naslovom Kaj Slovenci terjamo: monarhija naj se preuredi v zvezno državo, katere sestavni del naj bodo vse slovenske dežele, združene v enoto. Temu pozivu so sledili razglasi dunajskih Slovencev, doma pa številni tabori, na katerih se je utrjevala ideja o Zedinjeni Sloveniji. V ljubljanskem programu je bila izražena zahteva po vseslovenski kronovini s skupnim cesarskim namestnikom.

Majniška deklaracija pred koncem prve svetovne vojne je zahtevala, naj dobijo Slovenci, Hrvati in Srbi eno državno telo, a še vedno v okviru monarhije

Po razpadu Avstro-Ogrske nismo ničesar razglasili. Nastala je celo zmeda o identiteti južnoslovanskih narodov. V Ljubljani je nastopila začasna pokrajinska uprava, ko je dobila potrjenje iz Zagreba. Doživeli smo Državo Slovencev, Hrvatov in Srbov, čez en mesec pa zedinjenje s kraljevino Srbijo. V skupni Kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev smo ob centralističnih težnjah Beograda imeli samo nekaj samouprave. Poznejši kraljevi diktaturi smo se ustavljali v tako imenovanih punkcijah, ki pa so spet zahtevale samo federalizacijo skupne države, a je še to povzročilo politično preganjanje.

V vojni in pod okupacijo se Narodni odbor za Slovenijo in parlament 3. maja 1945 na Taboru še izrekata za jugoslovansko federacijo. Potem pa smo takoj padli v Federativno ljudsko republiko Jugoslavijo in smo v socialistični federaciji ostali do preloma pred dvajsetimi leti.

Vedno smo bili torej pod tujo ali v najboljšem primeru skupno streho, nikoli nismo zaradi geopolitičnega položaja slovenskega ozemlja in širših zgodovinskih danosti ali zaradi pomišljanja pred tveganjem mogli, smeli ali si upali potegovati se za lastni dom.

V času druge svetovne vojne pa niti niso hoteli osamosvojitve tisti, ki so s silo jemali v roke usodo naroda. Poguma jim ne bi smelo manjkati, saj so klicali k orožju proti okupatorjem in se upali upreti tudi zakoniti begunski oblasti. Predani so bili ideologiji, ki je oznanjala konec države in uvedbo brezrazredne družbe. Pot do končne etape jim je bil razredni boj in diktatura

(nad. na 4. strani)

Svečana seja dveh Svetov

Zakon o odnosih Republike Slovenije do slovenskih manjšin v zamejstvu in do Slovencev po svetu predvideva obstoj zadevnih Svetov, katerih člani naj bi z nasveti pomagali vladi RS in njenim organom do čim bolj uspešne politike na tem področju. Svet za zamejstvo se mora sestati dvakrat letno, za Slovence po svetu pa enkrat na leto. Predsednik vlade Borut Pahor je za 29. junija sklical skupno sejo obeh Svetov, ki naj bi bila slavnostno obeležena in posvečena 20-letnici samostojne slovenske države.

Tako so se v veliki sejni dvorani na Gregorčičevi ulici zbrali zastopniki primorskih, koroških in porabskih Slovencev, skupaj s člani Sveta doma la vseh slovenskih skupnosti po svetu. V zastopstvu Argentine sta člana tega Sveta dr. Andrej Fink in Tone Mizerit. Poleg predsednika vlade, ministra dr. Boštjana Žekša in članov obeh Svetov pa so bili na seji tudi vladni funkcionarji ministrstev, ki imajo posredno vlogo v razmerju do diaspore ter zastopniki organizacij, ki v Sloveniji delujejo v prid izseljencev.

Sejo je začel premier Pahor in se uvodno zahvalil prisotnim

za vse, kar so zamejske in izseljenjske skupnosti storile za osamosvojitve in mednarodno priznanje Slovenije pred dvajsetimi leti. Dodal pa je, da upa in pričakuje, da bo ta podpora in stalna pomoč prisotna tudi v prihodnje. Premalo nas je Slovencev, da bi lahko zanemarili kakega pol milijona sorojakov, ki po nekaterih računih sestavljajo slovensko diasporo. „Nas je doma malo in nas je po svetu malo“, je ugotavljal, ko je istočasno izjavil, da „Slovenija praznuje v krčih a z upanjem“. Predsednik vlade je tudi izrazil namen obiska kake slovenske skupnosti, kot posebno gesto (glej posebej).

Spričo sedanjega stanja vlade in možnosti, da se zakonsko spremeni njena sestava in število ministrov, so na premierovo vprašanje vsi prisotni odločno izrazili voljo, naj se obdrži funkcija ministra za Slovence po svetu, ki je bistvene važnosti za uspešno izvajanje izseljenjske politike.

V drugem delu pa je seja, ki jo je po premierovem odhodu vodil minister dr. Žekš, imela delovni značaj, saj so njeni člani podajali mnenja in predloge o aktualnih vprašanjih, ki zade-

vajo Slovence izven matične države. V tem delu sta Sveta veliko časa namenila zamejstvu, še posebej aktualnemu dogajanju na avstrijskem Koroškem, nato pa so do besede prišli tudi Slovenci po svetu. Letos je bilo manj konkretnih predlogov kot prejšnja leta. Člani sveta so se bolj omejili na poročila o dejavnostih svojih skupnosti in omembah ob 20. obletnici samostojne države. Vendar ni manjkalo debate o perečih točkah povezovanja izseljenstva z matico in možnosti sodelovanja. Iz razprave je bilo razvidno, da bi morala Slovenija svoje rojake po svetu bolj koristiti pri gospodarskem sodelovanju. To se sicer rahlo spreminja, vendar je treba na tem intenzivneje delati.

Ta že peta seja Sveta vlade RS za Slovence po svetu je bila sama po sebi pomemben dogodek. Redno nadaljevanje teh srečanj vnaša normalnost v razmerje diaspore do matične države. A gotovo je potrebno nadgraditi to formalnost in doseči večje konkretno sodelovanje, kjer bodo skupnosti po svetu vedno bolj subjekt in vedno manj objekt izseljenjske politike matične države.

Nas bo Pahor obiskal?

V teku slavnostne seje obeh Svetov, v sredo 29. junija, je premier poudaril prisotnost predsednikov vseh štirih sosednjih držav na praznovanju 20. obletnice, kar naj bi pomenilo, da je Slovenija spravljen s svojimi sosedi. Priznal pa je, da še nismo prišli do „sprave s preteklostjo“, zaradi ideoloških razlik med nami. Povedal je, da želi izvesti spravno gesto z obiskom kake slovenske skupnosti v svetu, „kjer je ta razlika najvidnejša“. Takoj nato je povedal, da naj bi to bila slovenska skupnost v Argentini. Obisk naj bi potekal v drugi polovici avgusta.

Čeprav je seja nedostopna za novinarje, je objava dopustna, saj je premier čez dva dni, ko je obiskal prirediteljev „Dobrodošli doma“ pred stojnico Zedinjene Slovenije nekaterim dekletom letošnje RASTi obljubil, da „se bomo avgusta srečali v Buenos Airesu“.

Vendar, kot je sam Pahor pojasnil na seji, je vse odvisno od argentinskih oblasti. Kot predsednik vlade namreč ne more izvesti privatnega obiska, temveč le državniskega, po dogovoru z argentinsko vlado. To pa bo nekoliko zapleteno, saj se bomo takrat v Argentini nahajali sredi volilne kampanje in primarnih volitev.

Maša za slovenske izseljence

(Od našega dopisnika)

V petek, 1. julija, ko je v Ljubljani potekala celodnevna prireditev v organizaciji Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu s skupnim naslovom **Dobrodošli doma!**, se je slovenska Katoliška cerkev pridružila slavju z darovanjem maše za slovenske izseljence in zamejce v ljubljanski stolnici.

Ob ljubljanskemu nadškofu in metropolitu dr. Antonu Stresu so maševali še od Slovenske škofovske konference pooblaščen za odgovornega za pastoralno oskrbo slovenskih vernikov po svetu msgr. Janez Pucelj, ter duhovnika dr. Zvone Štrubelj iz Nemčije in Zvone Podvinski s Švedske. Med (redkimi) prisotnimi so bili med drugimi ministri dr. Boštjan Žekš in Franc Križanič ter predsednik SSK dr. Boris Pleskovič. Na koro so prepevali združeni pevski zbori iz Nemčije, ki jim dirigira njihov župnik Roman Kutin. Berilo je prebral dr. Marko Dvoržak iz Nemčije.

Nadškof Stres je navezal svoje besede na praznik Srca Jezusovega in na domovino. Praznik nam pove, da Bog ima srce, kakor ga ima domovina in kakor ga imamo ljudje za svoje

drage. Izseljence je pohvalil za njihovo zvestobo Bogu in slovenskemu narodu, izseljenjskim duhovnikom se je pa zahvalil za vsakodnevni trud, da svojim vernikom posredujejo božjo besedo v maternem jeziku in jih podpirajo pri

Nadškof dr. Anton Stres s somaševalci

naporih za ohranjanje in gojitev slovenske kulture.

GB
Foto: Marko Fink

VTISI IZ SLOVENIJE

Digitalizacija zbornikov Svobodne Slovenije

(Od našega dopisnika)

V sklopu prireditev za izseljence ob dvajsetletnice osamosvojitve Slovenije je Narodna in univerzitetna knjižnica v Ljubljani pripravila vrsto dejavnosti, med katerimi je ena izmed najbolj odmevni (vsaj za Slovence v/z Argentine) predstavitev digitaliziranih Koledarjev in Zbornikov Svobodne Slovenije ter kompletne zbirke revije Meddobje.

Urednik našega lista in revije Meddobja Tone Mizerit je tudi bil prisoten na predstavitvi v NUKu

Bare Remec s pomočjo projekcij predstavili kaj vse je najti na spletni strani NUKa, kjer so predstavljene knjige, revije, časopisi, zvočni zapisi, fotografije, lepaki, ki so jih zaenkrat uspeli digitalizirati (www.dlib.si). Poudarili so možnost hitrega dostopa od koderkoli do gradiva, ki bi ga sicer mogli dobiti le v NUKu, a je zdaj na voljo vsakemu, ki ima kjer koli po svetu priključen računalnik na internet.

V tem sklopu sta bila od šestih naslovov predstavljena dva, ki so ju prav za to priložnost digitalizirali. To je 24 Zbornikov Svobodne Slovenije in 124 številčk revije Meddobje, ki jo izdaja Slovenska kulturna akcija. Poleg že omenjenih olajšav, ki so bile naštet, je tudi ta, da je možno najti knjigo v slikani obliki (pdf), obenem pa tudi v tekstovni in je tak material lahko direktno prekopirati in uporabiti.

Morda se (še) ne zavedamo kakšen napredek pomeni postavitev na svetovno medmrežje teh dveh publikacij. Vsebinska Zbornikov in Meddobja je bogata in to bogastvo je na razpolago vsem, ki se želijo obogatiti s kulturo, znanostjo in umetnostjo, ki je bila ustvarjena daleč stran od slovenskega ozemlja, a je neizpodbiten dokaz o cvetenju in širitvi Slovenije v svetu.

GB

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Če je težko pisati o argentinski politiki v Buenos Airesu, je gotovo še težje to opravljati iz Ljubljane. Zato naj mi bralci ta in prihodnji teden oprostijo za morebitne pozabljenosti in spodrseljaje, ki so v teh okoliščinah skoraj neizbežni.

Od Buenos Airesa do Ognjene zemlje. Vtem predvolilnem obdobju so okrajne volitve velikega pomena, da vidimo, kako se obrača veter političnih priljubljenosti. Zato je tako važno, kako bodo izpadle prihodnje volitve v prestolnem mestu. Odkar je Buenos Aires postal avtonomno mesto, ni bilo nikdar preveč naklonjeno peronizmu. Ljudska volja se je vedno nagibala bolj proti levici. Vprašanje je, kako bo sedaj, ko staro politično strujo požira novonastali cristinizem. Gotovo ima dosedanji vodja Mauricio Macri prednosti, a štiriletna vlada pušča posledice, rane in utrujenost, ki lahko negativno vpliva na volilno voljo. Nekoliko razočaranja se pojavlja na levici spričo dejstva, da predvolilne ankete kažejo na drugem mestu vladnega kandidata Filmusa, medtem ko zaostaja Pino Solanas. Kam se bodo obrnili njegovi volilci ob gotovem drugem krogu? Vendar tudi izid krajevnih volitev ne more biti vedno zagotovilo za vsedržavni uspeh. Prav tako ankete niso nikakršno poročstvo. Tako se je dogodilo na Ognjeni zemlji, kjer je kirchneristična kandidatinja Rosana Bertone zmagala v prvem krogu in v anketah prednjačila tudi za drugi krog. Pomota. Končno je komaj za nekaj stotink (50,22% proti 48,91%) zmagala dosedanja guvernerka Fabiana Ríos. Kljub temu, da v vsedržavnem prostoru obe podpirata predsednico, se je vladna palača odločno postavila na stran Rosane in notranji minister Florencio Randazzo, je potoval da bi ji čestital, a je moral v znak zmage dvigniti roko drugi, kot da bi v resnici zmagala Rožnata palača. Ali ni jasno, da to sprenevedanje lahko rodi nasprotno glasove meseca oktobra?

Preveč ranjenih. Ankete napovedujejo skoraj gotovo zmago gospe Cristini. A zadnje čase se večja upanje nasprotnikov, ki iščejo vsako slamico, da njihove želje ne bi potonile. In vrsta teh „slamic“ se zadnje čase množi, pa ne po zaslugi složnosti ali dejavnosti opozicije, temveč zaradi spodrseljajev in tudi grobih napak vladnega nastopanja. Omenili smo že nasilnost zvezne vlade pri sestavljanju kandidatnih list. Primer, kako so Scioliju vsilili podguvernerskega kandidata, je najbolj zgovoren a ni edini. Kot smo omenili, je vladna roka globoko in naravnost nesramno posegla v varstveni red in sestavo list za držav-

ne in provincijske poslance, pa tudi občinske svetnike. Že v Cordobi se De la Sota ni dal pregovoriti, vztrajal na svojem seznamu in se ločil od povezave z vlado. V tej provinci ne bo kirchnerističnega kandidata za guvernerja. Sedaj pa je počilo še v provinci La Pampa. Kandidat za guvernerja (z velikimi možnostmi zmage) je bil dosedanji senator Carlos Verna, ki je bil sicer vedno funkcionalen (poslušen) gospe predsednici. A iz vladne palače so s seznama poslancev odstranili prvega kandidata za državnega poslanca (Luis Campo), ki ga je Verna podpiral. Zamenjali so ga za skoraj neznan članico skupine La Cámpora (María Luz Alonso), ki nima ne prisotnosti ne aktivnosti v provinci. Posledica je bila zelo eostavna. Verna je odstopil kot kandidat, s čemer je peronizem v la Pampi prišel v težave, ki mu lahko zmaknejo doslej skoraj gotovo zmago. In če upoštevamo, da je gospa predsednica na podoben način vsilila kakih 30 kandidatov za državne poslance in nešteto za provincijske in za občinske svetnike, si lahko mislimo, koliko ranjenih je ostalo po tej bitki. Kaj bodo ti (in njihovi zvesti) oktobra storili v samoti „temne sobe“ si lahko predstavljamo. Kot že zapisano: gospa mora zmagati v prvem krogu, ali pa ne bo ponovno predsednica.

Nemiren čas. Seveda ti odmevi ne spremenijo vladne politike. Vodja ministrov Anibal Fernández je ob odstopu Verne izjavil, da ima gospa Cristina vso pravico imenovati kandidate: „Peronizem ni federacija strank. Je gibanje ki ga vodi predsednica“, je dejal. Medtem pa življenje v državi (ne)normalno teče naprej. Probleme sedaj izpostavlja na področju sodnega sistema, kjer predsednica v zadnjih osmih mesecih ni imenovala nobenega sodnika, kar povzroča hude zastojne in težave. Gospa bi morala izbrati med 167 trojkami, 67 od teh jih čaka na odločitev že več kot leto dni. Energetski deficit se večja in uvoz plina, nafte in drugih goriv povzroča, po raznih virih, letni izdatek že v višini 3.000 milijonov dolarjev. Kljub temu zadnje čase, predvsem v severnih provincah, primanjkuje bencina in začenja primanjkovati plina za pogon avtomobilov. Bivši ministri za zdravje in sedanji opozicijski kandidatini Gracieli Ocaña pa so neznanči ukradli računalnik in pritlikline, v katerem je imela razne dokaze o sindikalni mafiji in vladnih plačilnih povezanih z korupcijo na področju zdravil. Ocaña trdi, da ima kopije vsega gradiva, ki je že pripravljeno za vlogo tožbe na sodišču. Smo pred novim veleškandalom?

Rodnost se zvišuje

V Sloveniji se je po podatkih Statističnega urada RS lani rodilo 22.343 otrok, kar je največ po letu 1990. Že peto leto zapored je Slovenija zabeležila pozitiven naravni prirast. Rezultati Eurostatovih projekcij prebivalstva pa kažejo, da bo imela Slovenija leta 2060 skoraj 2.058.000 prebivalcev, slaba tretjina bo starejših od 64 let.

Lani je vrednost celotne stopnje rodnosti - to je število, ki pove, koliko živorojenih otrok povprečno se rodi na eno žensko v rodni dobi - znašala 1,57, kar je najvišja vrednost v zadnjih dvaindvajsetih letih.

Smo pa lani znova zabeležili najvišjo povprečno starost mater ob rojstvu otroka po drugi svetovni vojni - to je 30,3 leta. Tiste, ki so lani rodile prvič, so bile v povprečju stare 28,7 leta.

Za skoraj polovico žensk, ki so rodile lani, je bil to prvi porod, osem mater pa je lani rodilo dvakrat. Vsak

tretji lani rojeni otrok je bil drugorojenec, vsak deseti pa tretjerojenec.

1. januarja letos je bilo po podatkih statističnega urada od stotih prebivalcev Slovenije, starih 15 ali več let, 39 samskih, 47 poročenih, osem ovdovelih in šest razvezanih.

Lani se je več kot polovica otrok rodila neporočenim materam. Največ dečkov je dobilo ime Luka, največ deklic pa Eva.

V letu 2010 se je rodilo 3734 več prebivalcev, kot jih je umrlo. Moški so v povprečju umirali 8,6 leta mlajši kot ženske. Od leta 1954 je bilo med umrlimi prebivalci vedno več moških kot žensk, leta 2010 pa je bilo drugo leto zapored med umrlimi več žensk kot moških, lani za 25.

Pred prvim rojstnim dnem je lani umrlo 56 otrok, 24 dečkov in 32 deklic. Tretjina jih je umrla v prvih šestih urah življenja.

Sicer pa je povprečna starost umr-

lega prebivalca v letu 2010 prvič dosegla 75 let. Povprečna starost umrle ženske je bila 79,3 leta, moški pa so bili ob smrti v povprečju stari 70,7 leta. Deček, rojen v letu 2010, lahko pričakuje, da bo ob nespremenjenih razmerah umrljivosti dočkal starost 76,3 leta, deklica pa 82,7 leta.

Po napovedih Eurostatovih projekcij prebivalstva EUROPOP2010 se bo prebivalstvo Slovenije predvidoma precej hitro povečevalo do približno leta 2025, ko bo v Sloveniji okrog 2.155.000 prebivalcev, nato pa bo pričelo počasi padati. 1. januarja 2060 bo imela Slovenija okoli 2.058.000 prebivalcev, kar je 0,5 odstotka več kot 1. januarja lani.

Kljub višji rodnosti pa bo prebivalstvo Slovenije vse starejše. Lani so stari 65 let ali več predstavljali 16,5 odstotka prebivalstva, leta 2060 pa bo v tej starostni skupini skoraj vsak tretji prebivalec.

Spomenik Gustavu Mahlerju

Sloviti avstrijski skladatelj Gustav Mahler, ki je bil med letoma 1881 in 1882 angažiran kot dirigent v ljubljanskem Deželnem gledališču, je dobil obeležje na Dvornem trgu s pogledom na Ljubljano.

Kipar Bojan Kunaver, Mahlerjev občudovalec, mu je posvetil kip Pesem o Zemlji, ki ga je opoldne odkril ljubljanski župan Zoran Jankovič. Kot je ob odkritju kipa dejal slovenski ministri naj bi resorje, s katerih so odstopile ministrice Zares Darja Radič, Majda Širca in Irma Pavlinič Krebs, prevzeli za tri mesece.

Ljubljana se tako umešča med peščico krajev, v katerih je deloval ta veliki umetnik - Kessel, Praga, Leipzig, Hamburg, Dunaj in New York. Postavitev kipa Mahlerju zaožrožuje praznovanje skladateljevih obletnic rojstva in smrti (1860-1911), ki ju je Festival Ljubljana skupaj s Slovensko filharmonijo in RTV Slovenija v pretekli sezoni počastil s ciklom „Premiki in zamiki“.

Akademski kipar Bojan Kunaver, avtor številnih njegovih spomenikov ter portretov,

med drugim v avli Slovenske filharmonije in na hiši na Mesnem trgu, kjer je Mahler prebival, je oblikoval kip po skladateljevi vokalno simfonični kompoziciji Pesem o Zemlji (1907). Kip ima še alternativno ime - „Der Abschied“ (Slovo). V bron je kip „človeka majhne rasti, a duhovnega vizionarja“, kot je dejal Lajovic, odlil livar Roman Kamšek.

Danes velja Mahler za enega najpomembnejših poznomantičnih skladateljev. Njegov opus šteje pretežno simfonična in vokalna dela, pri katerih je oblikovno črpal iz tradicije, harmonsko pa že nakazal ekspresionizem in sodobno glasbo, ki je sledila s t.i. drugo dunajsko šolo (Arnold Schönberg, Alban Berg, Anton Webern).

Kunaver je dejal, da je ob ustvarjanju Mahlerjevega kipa imel v mislih predvsem njegovo življenje. Mahlerja občuduje s človeške plati, v kateri prepozna njegovo veličino oziroma mojstrstvo, ki se izkazuje v tem, kako je človek s svojim duhom sposoben pasti v življenje, je še dejal Kunaver.

Spremembe v vladi

Po vladni krizi ob odhodu stranke Zares, o čemer smo v našem listu že pisali, je premier Borut Pahor uvedel zadevne spremembe. Gospodarsko ministrstvo bo vodil Mitja Gaspari, sicer minister za razvoj; ministrstvo za kulturo bo prevzel Boštjan Žekš; ministrstvo za javno upravo pa bo vodil premier Borut Pahor.

Pahor bo ministrstvo za javno upravo vodil ob pomoči generalne sekretarke vlade Helene Kamnar. Boštjan Žekš, ki bo prevzel ministrstvo za kulturo, je sicer minister brez listnice, odgovoren za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Premier Borut Pahor bo predlog za imenovanje novih časasnih ministrov ta teden poslal v državni zbor. Novi ministri naj bi resorje, s katerih so odstopile ministrice Zares Darja Radič, Majda Širca in Irma Pavlinič Krebs, prevzeli za tri mesece.

Kot so zapisali v premierjevem kabinetu, se je Pahor za prevzem ministrstva za javno upravo odločil zato, ker „namerava zaključek mandata posvetiti tudi zmanjševanju zaposlenih v državni upravi in spremembam zakona o vladi, s katerim bi formalno zmanjšali število članov vlade“.

Da bi Boštjan Žekš lahko opravljal naloge, ki so mu dodeljene, bo službo vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko v prihodnje vodil nov državni sekretar, ki ga bo določil predsednik vlade. Kot pojasnjujejo v kabinetu, gre za položaj koordinatorja, ki je odgovoren za črpanje evropskih sredstev, zato si želi predsednik vlade vzeti še nekaj razpoložljivega časa za najprimernejšo odločitev.

Žekš upa, da se bo do trenutka, ko bo začasno prevzel ministrstvo za kulturo, našel nekdo, ki bo službo vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko (SVLR) vodil naprej, saj sam „res ne bi opravljal treh funkcij“.

SLOVENCİ V ARGENTINI

RAST XL se je poslovila

V soboto, 11. junija 2011, se je v Slovenski hiši, v okviru Slovenskega srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka, poslovila RAST XL, pred potovanjem v Slovenijo. Najprej smo se vsi navzoči zbrali k sveti maši, ki jo je daroval msgr. dr. Jure Rode. Mariji Pomagaj smo se zahvalili za lepa leta, ki so jih petošolci preživeli in smo naše otroke priporočili, da bi srečno potovali v domovino svojih starih staršev, kjer bo večina prvič videla in spoznala njihov rojstni kraj. Med sveto daritvijo so petošolci peli, prosili Boga in se mu zahvalili za vse prejetje!

Po sveti maši smo v dvorani škofa dr. Gregorija Rožmana prisostvovali programu, ki ga bo RAST XL predvajala v Sloveniji. Z

boste tisto daljno deželo: raj pod Triglavom!

Tečaj bo pustil v vašem življenju neizbrisne sledove; vsaka poezija, ki ste se jo učili, vsaka pesem, ki ste jo peli bo ostala v vaših srcih za vedno. Mi starši, pa vemo, da so naši otroci to pot prehodili ob vodstvu in spremstvu dobrih in nesebičnih profesorjev, ki so jim z veliko ljubeznijo in požrtvovalnostjo stali ob strani.

Zato ima vsak profesor v srcih naših otrok in nas staršev poseben prostor in vsi skupaj jim hvaležni izrekamo prisrčno zahvalo.

Radi bi se posebno zahvalili ravnateljici tečaja ge. Nedi Vesel Dolenc, vsemu profesorskemu zboru, gospodu Tonetu Mizeritu za pripravo deklamacij, gospodični Metki Mizerit za pripravo alman-

besedo, pesmijo in s plesom so nas razveselili!

Skupino letošnjih petošolcev sestavlja 14 deklet in 9 fantov, eden izmed teh se pridružuje iz Bariloch.

Vsem navzočim sta izrekli dobrodošlico Lučka Rant Papež in Mariči Dolinšek Conde. Zahvalili sta se za prisotnost gostov in posebej pozdravili ravnateljico prof. Nedo Vesel Dolenc, msgr. dr. Jurija Rodeta, gospoda Francija Cukjatija in profesorje.

Po programu sta nagovorili petošolce: „Dragi petošolci; čez nekaj dni boste potovali v Slovenijo. Tam boste spoznali vaše korenine in izvor. Pozdravljam vas v imenu vseh naših družin, ki smo ponosne na vas in bi vas radi spremljali na tem vašem edinstvenem doživetju.

Po tolikih mesecih priprav, vaj, nabiranju papirja in sestankov je končno prišel poslovilni večer.

In kaj čutijo naši abiturienti medtem, ko nestrpnost šteje dneve in noči do odhoda? Gotovo so na dnu srca hvaležni svojim staršem, profesorjem in spremljevalcem za ves trud, dobro voljo in čas ki so ga vložili v to pripravo, da bi potovanje lepo uspelo.

In seveda gre zahvala v prvi vrsti Bogu in Mariji. Prosimo Ju za blagoslov in da bi se vaše želje uresničile. Dragi otroci: na tem potovanju boste spoznali domovino vaših prednikov in odkrili, da je tudi vaša domovina, saj po vaših žilah teče slovenska kri. S kakšnim navdušenjem ste pričakovali ta dogodek že, ko ste začeli tečaj pred petimi leti!

Se spominjate prvih korakov, ko se vam je zdelo, da manjka ogromno, ogromno časa do petega letnika? In sedaj ste tukaj! Manjka samo še nekaj tednov in spoznali

aha. Hvaležni smo tudi Evghenu in Alenki Urbančič in Moniki Urbanija za tisk almanaha, Toniju Oblaku in Eriki Indihar za pripravo triptiha in Marti Smole, ki je imela na skrbi obleke 'gauchos'. Tudi profesorjema, ki sta učila ples: Ricardo Prosperi in Marcelo Carte. Hvala tudi obema spremljevalcem, ki sta to nalogo in odgovornost prevzela: Mirjam Mehle Javoršek in Franci Žnidar.

Otrokom pa kličemo, srečno pot in Bog z Vami in srečno vrnitev nazaj domov! Zaključujemo ta lepi večer z željo, da bi ves trud, ki so ga tako dijaki, kot starši, profesorji ter sodelavci vložili v pripravo tega obiska, obrodil bogat sad.

Dragi otroci, naj vas Bog in Marija Pomagaj spremljata in vas vodita, da boste imeli lepo življenje in boste dobri ljudje!

Nato sta navzoče povabili k prijateljskemu razgovoru ob prigrizku.

Petošolca Viki Pleško in Andrej Klemen sta se tudi v imenu sošolcev zahvalila. „Radi bi izrazili posebno zahvalo tistim ki so nam priskočili na pomoč pri pripravi programa: gdč. Pavlinki Zupanc za zamisel programa; g. Tonetu Oblaku za zamisel in pripravo odra; Magdi Zupanc Petkovšek, Alenki Zupanc Urbančič in Lučki Rant Papež, ki so pomagale z idejami in z vajami za nastop; gdč. Mirjam Oblak za njeno bogato svetovanje; Marku Štrublju in Damijanu Ahlinu za luči, glasbo in snemanje; ter ge. Lučki Oblak Čop za fotografiranje.

Prisrčno zahvala tudi ostalim staršem, ki na katerikoli način, z veliko ljubeznijo pomagata, da bi vse dobro uspelo.

Hvala lepa!”

asb

MENDOZA

Domovina v spominih in glasbi

V soboto in nedeljo, 25. in 26. junija se je slovenska skupnost v Mendози posvetila spominu dveh dogodkov: 20. obletnice samostojne Slovenije in 50. obletnice smrti ravn. Marka Bajuka.

„Obuditi spomin na pevca, zborovodja, skladatelja, obujati spomin na človeka, ki je globoko ljubil in posvetil veliki del svojega življenja slovenski pesmi, najlepše in učinkovito opravimo z

njegovo pesmijo”. Tako je predstavil večerni spominski koncert g. Stane Grebenc. Dodal je tudi:

„Marko Bajuk je vse življenje ljubil slovensko narodno pesem. Posebno ga je navdušilo večglasno, zborovsko petje. V svojih spominih je zapisal: 'od poklicnega dela, ki mu bom dal glavo (razum) bom živel, a glasbi, ki ji bom posvetil svoje srce, bom živel z dušo in telesom' ...

Sicer je glasba le ena stran njegove življenjske ustvarjalnosti, bogat je tudi njegov poklic kot šolnik, profesor, ravnatelj in organizator. Njegov največji izraz vzgojnega življenjskega poklica je bila ustanovitev bežunjske gimnazije v Vetrinju, Peggezu in Spittalu, maja leta 1945 ...

Zapustil nas je 20. junija 1961. Teden pred smrtjo je svojim pevcem obljubil: 'Še bomo peli'. Nocojšnji koncert je potrdilo preroških besed in njegove neutrudljive volje. Naša želja je: še bomo peli, še na mnoga leta!” Uvodne besede je v španščini povedal Janez Grintal. Ves potek prireditve sta povezovala Davorin Hirschegger in Zofija Štumberger.

KONCERT

V prvem delu je pevski zbor, pod vodstvom mag. Diega Bosqueta, zapel sledeči program: **Tu es Petrus**, skladbo ki je bila pripravljena za obisk

škofa dr. Gregorija Rožmana v Mendози leta 1957. Sledila je zbirka Bajukovih priredb: *Kje je moj mili dom*, *Pojdam u rute*, *Srce je žalostno*, *Meglica*, *Goreči ogenj*, *Ciganski otrok* in *Pomlad*.

Navdušeni starejši in številni mladi pevci, že novega rodu, so nam podali globoko doživetje šopek narodnih pesmi za mešani, moški in ženski zbor.

SPEVOIGRA

V drugem delu nam je Slovenski mendoški oktet predstavil spevoigro Vinka Vodopivca „Kovačev študent”. *Kovač* je bil Matjaž Grintal, *Janez*: Pavel Šmon, *Meta*: Jože Štirn, *Žan*: Andrej Šmon, *Krok*: Nesti Bajda, *Željko*: Vladimir Triep, *Mucek stari*: Tine Šmon, petje v gostilni: mendoški zbor, pri klavirju: Tone Štirn, zborovodja: mag. Diego Bosquet, vokalni tehnik: Mariana Ruiz Díaz, scenografija: Davorin Hirschegger, sodelovali sta tudi Ani Grintal in Helena Štumberger, luči: Pavli Nemanič.

Spevoigra je bila zelo uspešno podana. Vsi pevci so se potrudili in odlično

pelj in odigrali vsak svojo vlogo.

Na zgornjem delu odra je projekcija prevedene celotnega besedila v španščino dosegla popolno razumevanje in sodelovanje občinstva. Prvo in drugo dejanje potekata v kovačnici, na odru. Tretje dejanje se dogaja v gostilni v Ljubljani. Uprizorili so ga v dvorani. Igralci, pevci solisti, pevski zbor in vsi poslušalci smo sestavljali eno veselo družbo. Vsi smo bili gostje veselega snidenja s študenti pri pogrnjenih mizah, s prigrizkom in pijačo. Primerna razsvetljava je poživila različne trenutke igre. Zamisel scene pomešane s pevci je bila izredno posrečena, ker je dosegla primerno sodelovanje vseh igralcev in gledalcev.

Četrto dejanje je zaključilo spevoigro zopet v kovačnici, na odru. Navzoči smo z dolgim aplavzom nagradili uspešni nastop in veselo doživetje.

SPOMIN OSAMOSVOJITVE

Z velikim navdušenjem smo prešli v tretji del večerne prireditve, na spomin 20. obletnice osamosvojitve naše domovine Slovenije. Zapeli smo obe himni. Za to priložnost je Miha Bajda pripravil posebno pesnitev, ki jo je recitiral Tine Šmon. Sledila je napitnica.

Spontano je zadonela pesem „Oče, mati, bratje in sestre”. Vžgala je veliko navdušenje, tako med

Slovenci kakor med našimi prijatelji. Nekateri so nas prosili naj jim prestavimo besedilo. Melodija in „Zdrava bodi naša lepa domovina” je mnoge ganila. Dolgo v noč je „ljubljanjska gostilna” stregla navzočim. Nikomur se ni mudilo domov, kljub pozni večerni uri.

Društvo je tudi pripravilo izredni izvod GLASNIKA. Opisali smo osamosvojitve, pevske nastope ob 50. obletnici smrti Marka Bajuka in tudi prvo obletnico beatifikacije blaženega mučenika Alojzija Grozdeta s posvetitvijo mendoške mladine svojemu zavetniku in vzorniku.

Pred dvorano smo tudi imeli možnost spoznati življenje in delo ravn. Bajuka. Mnogi so na izpostavljenih posnetkih občudovali svoje prednike in njihovo sodelovanje pri kulturnem življenju slovenske skupnosti v prvih dvanajstih letih po prihodu v Mendozo.

ZAHVALNA DARITEV

Naslednje jutro smo se ponovno zbrali, tokrat pri slovesni sv. maši. Svečanost doživetega večera je nadaljevala. Pri sv. daritvi so peli: pevski zbor, mladina s kitaro in Slovenski mendoški oktet. Praznik Rešnjega Telesa in spomin, smo zaključili z blagoslovom z Najsvetejšim in z mogočno zahvalno pesmijo.

Veseli s slovenskim petjem, z vrednotami in s prejetimi zgledi naših prednikov ter s hvaležnostjo vsem, ki so pomagali uresničiti več stoletni zgodovinski klic naroda, smo se razšli prenovljeni in tako pripravljene nadaljevati življenje v slovenski skupnosti tu v Mendози.

Božidar Bajuk

PRAZNIK SLOVENSKE DRŽAVNOSTI

20 let samostojne poti!

Mrzlo zimsko vreme je z vso silo vladalo v zadnji junijski soboti, ko smo se zbrali v Slovenski hiši, da bi proslavili 20-letnico neodvisnosti naše države Slovenije. Sobota je ravno letos točno sovpadala z dnevom državnosti in enotnosti.

25. junij 1991 je za Republiko Slovenijo ter vse Slovence zgodovinski datum, saj je takrat nastala slovenska država. Tega dne je bila namreč slovesno razglašena samostojna in neodvisna Republika Slovenija kot nova država na evropskem in svetovnem zemljevidu.

Po decembrskem plebiscitu leta 1990 je slovenska skupščina, na podlagi odločitve za samostojno državo, uzakonila Temeljno

ustavno listino o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije ter Deklaracijo o neodvisnosti in tako postavila formalni temelj slovenski samostojnosti.

Po razglasitvi se je morala upreti tujemu napadu ter vojaško in diplomatsko ubraniti svojo samostojnost v desetdnevni vojni. V treh naslednjih mesecih je upoštevala kompromisno sklenjeni moratorij pri uveljavljanju svoje suverenosti. Sprejela je svojo ustavo in uvedla lastno valuto, postopoma pa dobila tudi potrebna mednarodna priznanja.

Zato je letošnja dvajseta obletnica samostojne Slovenije velik praznik za vse

nas, ki živimo tu v Argentini in vemo, kako so naši stari starši in očetje s solzami v očeh večkrat govorili, in koliko so skozi zadnja desetletja veliki možje pripomogli k uresničitvi tisočletnih sanj.

Jasno nebo in hladen zrak sta vladala v vremenski sliki, a nič zato. Treba se je bilo dobro pripraviti in oditi k praznovanju 'rojstnega dne' dežele pod Triglavom, na sončni strani Alp. Slavje sta organizirala društvo Zedinjena Slovenija in Medorganizacijski svet.

Ob vhodu je vsak na srčno stran dobil belo-modro-rdeči trak, kot znak slovenske pripadnosti, ki jo z velikim ponosom čutimo v vsakdanjem življenju, kot znak hvaležnosti do naših prednikov, ki so se borili zanjo in, na tujih tleh, niso nikoli pozabili nanjo.

V cerkvi Marije Pomagaj je delegat slovenskih dušnih pastirjev, msgr. dr. Jure Rode, daroval sveto mašo v zahvalo Bogu za neodvisno in svobodno Slovenijo ter za božji blagoslov vseh Slovencev širom sveta. Med daritvijo je glasovna ubranost zbora Ex-corde iz Slomškovega doma dvigala svečanost, pod taktirko Marte Selan Brula in s spremljavo Anke Savelli Gaser na orglah. Mašo je vodil Jože Oblak; berili in psalm so brali predsednik ZS Franci Žnidar, podpredsednik Franci Markež in kulturna referentka Alenka Godec. Darove so prinesli k oltarni mizi letošnji nagrajenci Mara Bidovec, Katica Cukjati in Jernej Tomazin.

Med pridigo je dr. Rode prosil, da bi ljudem, ki živijo skupaj na isti zemlji, razsvetljevala ena vera in združevala ena ljubezen v srcih ter, da bi dosegli edinstvo v moralnih vrednotah.

Pred posvetitvijo kruha in vina smo verniki skupno zmolili *Molitev za Slovenijo* in prosili Boga za blagoslov slovenskemu narodu. Po obhajilu pa je v cerkvi mogočno zadonela zahvalna pesem *Hvala večne-*

mu Bogu ...

Po končani sveti maši smo se zbrali na dvorišču pred spomenikom našim žrtvam. S toplo dušo, po prejemanju božje besede, smo se kljub mrazu ustavili za trenutek in se poklonili žrtvam z minuto molka. Pred spomenikom, je predsednik Zedinjene Slovenije, položil šopek rdečih nageljnov.

Pomaknili smo se v dvorano škofa Gregorija Rožmana, da bi se udeležili še družabnega srečanja ob visoki obletnici neodvisne države. Ko smo prestopili prag,

DRŽAVI PRIPADAMO PO SRCU IN ZAVESTI

(nad. s 1. strani)

svetovnega proletariata. Hoteli so sovjetsko Slovenijo in taka je tudi bila tri leta po koncu vojne, vklopljena v sistem, ki ga je vodil moskovski tiran. Pozneje je njegovo vlogo samostojno nadaljeval njegov posnemovalec v Beogradu, ki je znal slepiti svet z videzom demokratizacije, pri tem pa predolgo ohranjal model vladanja in preurejal družbo tako, da se je še bolj približevala zadnji etapi, svetovnemu kolektivu brez naroda in države.

Da pri voditeljih revolucije ni bilo misli na slovensko osamosvojitve, je dokumentirano v medvojnih sklepkih Protifašističnega sveta ljudske osvoboditve Jugoslavije, znane pod kraticami AVNOJ. Ob udeležbi slovenskih revolucionarjev so sredi vojne časa zakoličili enotno federativno državo, narodom pa pripisali trden namen, da ostanejo združeni in se celo odpovedo pravici do odcepitve. Trditev, ki jo zdaj ponavljajo tedanji revolucionarji in njihovi zagovorniki, da je samostojna slovenska država sad upora med vojno, je v očitnem nasprotju z zgodovinsko logiko. Ko celo prvi v državi vzporeja tedanjo vstajo z osamosvojitvijo, moramo to obžalovati kot nedržavotvorno ravnanje.

Po koncu najtemnejše dobe v zgodovini našega naroda pa je resnično vzbrstela pomlad. Presenetljivo sesutje totalitarnega sistema nam je ponudilo priložnost, ki smo jo sprejeli z radostjo in pogumom. V preteklosti smo bili največkrat zapostavljeni, včasih smo imeli delno svobodo in smo tudi nekaj soodločali. Tedaj pa smo postali samostojni. Slovenski narod si je privzel organizirano družbeno obliko, oklical je državo, ki uživa enakopraven položaj ob najbolj upoštevanih svetovnih silah in ima soodločajoč glas v poglavitnih mednarodnih združenjih.

Na to smo ponosni tudi mi, ki živimo v tujini. Nismo podvrženi slovenskim oblastem, ne obvezujejo nas njihovi zakoni in druge odredbe, Sloveniji ne plačujemo davkov. Od nje tudi ne prejemo ničesar tistega, kar prejemajo njeni prebivalci: osebne varstva, šolskega izobraževanja, zdravstvene oskrbe ali starostnega zavarovanja. In vendar imamo slovensko državo tudi za svojo. Predstavlja nam domovino, ki jo je bilo nekdanj treba zapustiti zato, da se obranita čast in življenje. Ta žrtev globoko zaznamuje vse, tudi naše poznejše rodove. Državi torej pripadamo po srcu in zavesti.

Imamo pa slovensko državo za svojo tudi iz ponosa, da smo kot tedanja politična emigracija glasno, čeprav osamljeno klicali po njej. Iz Kanade, Argentine in od drugod so se že desetletja prej oglašale jasne, takrat še drzne zahteve po slovenski samostojnosti. V Sloveniji o tem ni bilo glasu. Vemo, da tudi zunaj ni bilo soglasja, razhajale so se zamisli o slovenski prihodnosti. Pravično je, da na tem srečanju izrečemo veliko spoštovanje našim zaslužnim javnim delavcem in voditeljem, ki se v

iskreni skrbi za prihodnost slovenstva niso mogli pridruževati gibanju za državno samostojnost. Naj to priznanje velja vsem kot zapoznelo spravno dejanje.

Ko je dozorel čas in je obenem z raztapljanjem komunističnega imperija začela razpadati skupna država, nas je spodbudilo, da smo se z množičnim podpisovanjem pridružili plebiscitu o samostojnosti. Ko je Slovenija doživela agresijo centralnih sil, je pa emigracija mobilizirala moči za osveščanje svetovne javnosti in njeno pomoč proti nasilju. Po razglasitvi državne samostojnosti smo se z vso silo zavzemali za kar najhitrejšo mednarodno priznavanje Slovenije kot samostojne in neodvisne države. Vzporedno s tem prizadevanjem je potekala diplomatska akcija oseb, ki jih je nova slovenska oblast izbrala izmed izseljencev in jih pooblastila kot začasne odpravnike poslov.

Imamo torej dovolj razlogov, da šteje mo slovensko državo za svojo. Zato si jemljemo pravico, da od nje tudi kaj zahtevamo. Po ustavni obveznosti že daje nekaj pomoči za naše skupinske potrebe in ji to z zadovoljstvom priznavamo. A ker smo del narodnega telesa, mnogi tudi njeni državljani, smemo zahtevati, da se dopusti v državnih organih tudi beseda naših opolnomočenih zastopnikov s pravico do soodločanja. Nekajkrat že je bila izražena zahteva, da se Državni zbor poveča vsaj za dva poslanca, ki bi bila izvoljena izmed izseljencev. K tej težnji nas tudi spodbuja zgled drugih držav.

Slovenski državi pa želimo predvsem, da se v njenem osredju vzpostavi visoko stanje duha. Vrne naj se trdna narodna zavednost in vse bolj krepki državljanski ponos. Ob tem naj raste zavest skupne odgovornosti za državo. Na oblasti želimo ljudi visoke morale ter vodstvene in delovne sposobnosti, da bodo znali in hoteli zagotavljati splošno duhovno in tvorno blaginjo. Oblast naj bo odprta za razkrivanje in popraviljanje vsega, kar iz preteklosti razdvaja družbo. Ogradi naj se od naveze na totalitarni sistem v preteklosti in celotno zadosti naravnemu in pravnemu redu zaradi nekdanjih hudodelstev proti človečnosti. Vzpostavljajo naj se skladni odnosi s civilno družbo, predvsem s Katoliško cerkvijo. Javna vzgojna služba naj poleg skrbi za znanje posebej oblikuje značajnost in srčno kulturo mladine. Želimo tudi bolj uravnoteženo in neodvisno novinarstvo za pošteno obveščanje in oblikovanje javnega mnenja. Pred svetovno javnostjo pa naj Slovenija nastopa tako, da bo spoštovana kot samozavestna, miroljubna in solidarna soustvarjalka prihodnosti sveta.

Zase pa želimo, naj bo slovenskim izseljencem dobra in pravična predstavica duhovne domovine ter pospeševalka vrednot narodne kulture. Povezuje naj doma in v tujini v pravičnem razmerju vse dele narodnega telesa za sorazvet slovenstva in bogatenje človeštva.

Zadovoljni in ponosni

(Nagovor g. veleposlanika RS, Tomaža Mencina)

Spoštovani gostje, spoštovane udeleženke in udeleženci današnje svečanosti, spoštovane državljanke in državljani Republike Slovenije,

Praznujemo pomembno obletnico. Naša domovina Slovenija letos slavi dvajseti rojstni dan. Junija leta 1991 se je postavili temelj slovenske državnosti in uresničili dobro stoletje trajajoče sanje, ki ga mnogi upravičeno imenujemo - Zedinjena Slovenija. Zato se te dni povsod po svetu in doma v Sloveniji spominjamo upanja in hrepenenja, ki sta zaznamovala rojstvo neodvisne, samostojne Slovenije.

Po dvajsetih letih smo danes lahko zadovoljni in ponosni na številne dosežke v tem času. Naša država praznuje svojih prvih dvajset let kot uspešna država vseh državljanov, kot država, ki je na vseh področjih veliko dosegla, in kot država, ki je spoštovana v vsej mednarodni skupnosti.

V prvih dveh desetletjih samostojnosti smo uspešno zaključili projekta vstopa Slovenije v EU in NATO, predsedovali smo Varnostnemu svetu OZN, Svetu EU in Svetu Evrope, vstopili v evrsko in schengensko območje ter se včlanili v OECD. Vse te mednarodne aktivnosti nas spodbujajo, povezujejo in zavezujejo, da lahko Slovenija v svetu v prihodnje doseže še več in da lahko sežemo še dlje.

Tudi na domačih tleh dosežki nove države v prvih dvajsetih letih niso skromni. V tem času je Slovenija pomembno izboljšala blaginjo in življenjsko raven državljanov ter ohranila visoko stopnjo

družbene kohezivnosti in socialne zaščite. Vse resne in poštene primerjave z evropskimi državami nam kažejo dobro in krepijo našo samozavest.

Prav je in koristno, da se ob tem dobro zavedamo tudi naših šibkosti, naših pomanjkljivosti in omejitev, ki so v teh časih globalne krize še posebno izpostavljene. A ob vsaki krizi se moramo zavedati tudi neizkoriščenih priložnosti in od nas samih je odvisno, kako jih bomo izkoristili v prihodnje.

Ob nocojšnji slovenski priložnosti želimo izraziti priznanje vsem tistim številnim posameznikom in organizacijam tukaj v Argentini, ki s svojim delom, svojim trudom in zgledom ustvarjate našo državo in zagotavljate njeno življenjsko moč in uspešnost. Na svoje delo ste lahko upravičeno ponosni. Skupaj pa se bomo zavzemali še naprej, da bo v naši domovini čim več ustvarjalnih misli in dejanj za naš skupni razvoj ter dovolj pozitivne energije, ki bo zagotovila, da bo Slovenija še boljše, uspešnejša in kot država še bolj spoštovana.

Skupaj lahko dosežemo veliko, dobre rešitve iščemo v sodelovanju. Uspešne in visoko izobražene Slovence najdemo povsod po svetu, Imamo ogromno priložnosti in velik potencial. Izkoristimo jih!

Danes se za domovino ni treba boriti z orožjem, ampak z znanjem, samozavestjo in razumom. Vsi si prizadevamo za boljšo družbo, za boljšo domovino, za boljši svet. Pogumno moramo sprejeti prave odločitve, ustvarjati prijateljske vezi in dobro sosedstvo ter se uveljaviti v Evropi in po svetu kot eden uglednih in dostojanstvenih narodov. Bili smo sposobni velikih dejanj in tudi danes moramo zbrati potrebno sposobnost in odločnost.

Naj živi srečno in praznuje naša domovina, naša Slovenija.

smo zagledali belo pogrnjene okrogle mize; na sredini vsake pa rdeče rože in zelenje. Ob stranskih stenah je bila razstava umetniških del, ki je oplešala prostor in pokazala kako se potomci Slovencev

izražajo preko svojih stvaritev. Na levi strani odra je bil pripravljen prostor za govornike in za njim so padale, kakor slapovi, barve slovenske zastave in grb.

Počasi so vsi udeleženci večera dobili svoj prostor pri mizah in povezovalce večera, Tone Mizerit, je stopil pred mikrofon ter izrekel dobrodošlico vsem, ki so prihiteli na proslavitev 20-letnice razglasitve neodvisne države Republike Slovenije. Prav posebno je pozdravil veleposlanika RS v Argentini, Tomaž Mencin in gospo, ki sta se odzvala vabilu in se udeležila tega večera.

S spoštovanjem smo sprejeli argentinsko, slovensko in evropsko zastavo, ki so jih nosili dijaki Slovenskega srednješolskega tečaja rav. Marka Bajuka (Lučka Ayerbe Rant, Ignacij Mazieres, Štefi Bokalič, Niko Selan, Zofija Bokalič in Tomaž Selan). Že so se slišali akordi argentinske himne in nato smo zapeli še slovensko

himno; sedmo kitico pesmi Franceta Prešerna „Zdravljica“, ki jo je Skupščina RS že sprejela pred slovensko osamosvojitvijo.

Predsednik Zedinjene Slovenije, Franci Žnidar, se je v pozdravu spomnil na sodelovanje argentin-
skih Slovencev pri nastanku nove države in vlogo ZS v tistih časih, ko je organizirala javno manifestacijo 30. junija 1990 na trgu San Martín ter mašo na buenosaireški katedrali. „Vsak na svoj način je propagiral vest, da so to Slovenci in da hočejo in morajo biti samostojni. Da ni Slovenija tista ki napada, ampak da je le tista ki se brani“, je nadaljeval. Trdil je, da se moramo čutiti počaščeni, „da nam je bilo dano doživeti

in spremljati to zgodovinsko prenovo“, s katero so naši predniki toliko časa sanjali. Mladi Sloveniji je želel, „da bi postala država, ki naj gradi prihodnost na temeljnih univerzalnih vrednotah. Spoštuje naj dostojanstvo človeka, naj bo rešnicoljubna do zgodovinskih dejstev, naj izkazuje poštenost pri gospodarjenju skupnega blaga, in naj se iskreno zavzema za skupno dobro“.

Nato pa veleposlanik Republike Slovenije v Buenos Airesu, Tomaž Mencin je, med drugimi, naštel dosežke, ki jih je nova država dosegla v teku 20 let (njegove besede objavljamo posebej).

Po pozdravih je diplomirani pravnik Božidar Fink podal slavnostni govor večera, ki je objavljen, v tej številki, na uvodnem mestu.

Čas je bil za kulturni oddih. Tokrat smo se ustavili ob največjem slovenskem pesniku Francetu Prešernu z dvema deloma. Uvodoma je Nevenka Godec Zupanc doživeto recitirala Prešernovo „Elegija svojim rojakom“. S svojim glasom nam je - kot s čopičem - orisala Prešernov poziv Slovence, naj težijo po višjih vrednotah.

Nato je bariton Luka Somoza Osterc občuteno zapel Prešernovega Mornarja, ki ga je uglasbil Franc Serafin Vilhar. Spremljal ga je maestro Diego Perez. Ljubezensko poezijo je z globoko vdanostjo podal v dvorano, kjer smo mu z užitkom prisluhnili in jadrli z njim po valovitem se morju čustev.

Oba nastopajoča so prisotni nagradili z navdušenim priznavanjem.

Sledila je podelitev priznanj društva Zedinjena Slovenija. Ta priznanja vsako leto, v soglasju z Medorganizacijskim svetom, krovna organizacija nameni osebam, ki so posebej zaslužne za gradnjo, obstoj in napredek naše skupnosti.

Letos so prejeli priznanje Mara Bidovec, Jernej Tomazin in dr. Katica Cukjati. Vsi trije so na nek način povezani z našim tednikom Svoboda Slovenija, ki praznuje 70 let, odkar ga je pokojni narodni poslanec gospod Miloš Stare začel izdati novembra 1941 v najtežjih časih našega naroda. Tu, na kratko, temelji, na katerih sloni to priznanje:

Mara Bidovec V Argentino je prišla iz begunskih taborišč kot mlado dekle. Hitro je našla svoje mesto v aktivnem delovanju za skupnost. Bila je članica, sodelavka, odbornica in v treh obdobjih predsednica Slovenske dekliške organizacije. Je zvesta članica in sodelavka Zedinjene Slovenije. Vedno je bila udeležena pri v raznih društvenih in solidarnih delih. Je članica Katoliške akcije. Že desetletja pa je odgovorna za mrežo raznašalcev našega časopisa Svoboda Slovenija za vse področje San Justa. Teden za tednom skrbi, da vsak izvod redno in hitro pride v roke naročnikov in bralcev. V njeni osebi izrekamo priznanje tudi množici skritih sodelavcev, brez katerih pa naša skupnost ne bi mogla izvršiti svojega poslanstva.

Jernej Tomazin Z očmi še polnimi prizorov begunskih taborišč na Koroškem je kot mlad fant začel svoje življenje v novi domovini. Kar naravno se je vključil v delovanje komaj nastalih mladinskih organizacij kot član, odbornik in tudi predsednik Slovenske fantovske zveze. Naseljen na področju Ramos Mejia, je že ob ustanovitvi začel sodelo-

vati v Slomškovem domu. Bil je član, odbornik in tudi predsednik. Ves čas, do danes, je aktiven sodelavec, predvsem v okviru kulturnega območja. Že dolgo let je tudi dopisnik Svobodne Slovenije in zvesto ter kvalitetno piše kroniko r a m o š k e skupnosti. Obenem skupaj s soprogo zadnja leta skrbi tudi za raznašanje tega tednika.

Katica Cukjati Rodila se je že v Argentini in bila od otroških let del življenja skupnosti. Obiskovala je osnovnošolski in srednješolski tečaj. Hitro pa je postala aktivna kot učiteljica Balantičeve šole. Svoje delovanje je prenesla na Srednješolski tečaj ravnatelj Marka Bajuka, kot profesorica in ravnateljica. Še danes v njem

poučuje in predava. Kultura jo je vedno privlačila, zato se je pridružila Slovenski kulturni akciji, stopila odbor in jo danes vodi kot predsednica ter sodeluje kot sourednica kulturne revije Meddobje. V zadnjih letih življenja našega pokojnega voditelja Miloša Stareta mu je bila ožja sodelavka in je od tedaj stalno povezana s tednikom Svoboda Slovenija, kjer piše poročila, članke in uvodnike.

Seveda so vsi trije zaslužili močan aplavz - ki ni nikakor upadel - v zahvalo za toliko storjenega v prid naše skupnosti. Dr. Katica pa se je še javno zahvalila in

izjavila, da globoko ceni to priznanje Zedinjene Slovenije, saj ve, kaj ta organizacija predstavlja v celotnem združenem življenju; kakšni vizionarji so bili njeni ustano-

vitelji ter koliko je prilagajanja novim razmeram, navdušenja, dela in požrtvovalnosti. Tudi se je spomnila na svoje starše, na ljudi, ki je spoznala v življenju, in na moža, ki jo razume in spremlja že veliko let.

Tako se je zaključil uradni del večera, ki se pa nikakor ni končal. Sledila je okusna večerja, ki so jo letos imeli na skrbi rojaki iz Slomškovega doma. Glavna zasluga v kuhinji je bila Veronike Javoršek s pomočjo Marjanke Lenarčič Dobovšek in sodelavk. Strežniki so pridno in vestno pazili, da so dobrote prišle na mizo in, da ni bil nobeden prikrajšan.

Med večerjo pa so si vsi ogledali razstavo, v kateri je sodelovalo osemnajst sloven-

skih umetnikov s svojimi stvaritvami. Po abecednem redu so razstavljali: Ivan Bukovec, Andrejka Dolinar, Ljudmila Drobnič, Helena Klemenc, María del Carmen Kovač, Marta Krajnik, Dani Leber, Andrej Makek, Graciela Mravlje, Mirjam Oblak, Adriana Omahna, Andrea Quadri Brula, Delija Savnik, Carolina Vester, Vladimir Voršič, Lučka Voršič Bidone, Branko Zavrtanik in Irena Žužek.

Prišla je kava in s tem znak, da je čas,

da zaključimo večer. Hvala vsem, ki so na katerikoli način sodelovali pri organizaciji, pripravi in pospravi tega slavlja. Z njihovim delom in trdom so veliko doprinesli k lepemu poteku praznovanja.

Termometer je zunaj kazal vedno nižje temperature. Pot domov, po proslavitvi 20-letnice politične neodvisnosti in samostojnosti Slovenije, pa je bila označena z „zbogom, do prihodnjega leta!“, ko se bomo ponovno srečali v Slovenski hiši in praznovali „polnoletnost“ naše države.

Bog živi Slovenijo!

mp

KARAPAČAJ

Dan državnosti tudi pri nas

V nedeljo, 26. junija smo se zbrali v Karapačaju, da smo skupaj obhajali sveto mašo, praznovali sv. Rešnje Telo in Kri, zatem je pa sledila proslava ob 20-letnici samostojnosti Slovenije. Najprej pa so bili vsi pogoščeni s pravkar pečenimi slanki.

Na odru velik zaslon; argentinska, slovenska in evropska zastava ter slovenski šopek v majolki je opozarjal, da gre za poseben dogodek. Vsi navzoči so dobili programe s sporedom, tekstom pesmi *Samostojna Slovenija* ter raznim zanimivostim o Sloveniji.

Slovesnost smo začeli s pejem slovenske himne in s spominom na tisti čas, 20 let nazaj, ko se je rodila naša država. Pesem *Bog ohrani narod naš* (dr. France Prešerna) je bila podana z občutkom in navdušenjem ter prepletena s posnetkom o menjavi zastav, kar se je zgodilo točno na ta dan, leta 1991. Pesmi *Slovenec biti*, *Mati* ter *Pozdravljena Slovenija* (Toneta Kuntnerja) so stopnjevale naš ponos. Vmes so udeleženci lahko gledali in slišali posnetka pesmi *Domovini* (Slovenski oktet) in *Slovenska dežela* (mešani pevski zbor Lipa iz Šempasa).

Vsi so lahko videli kako je bilo na Triglavu leta 1991, ko so naši športniki postavili novo slovensko zastavo prav na vrhu in z baklami pokazali svetu kaj nam pomeni osamosvojitve. Odlomek *Kurenta* (Ivan Cankar) je ganil občinstvo, zlasti če je človek pomislil koliko naravnih lepot ima naša Slovenija. Tudi novo koracnico Slovenske vojske *Ponosni*

nase so si vsi z užitkom ogledali. Poudarili smo, da moramo biti ponosni na Slovenijo, na njene dosežke, čeprav ni vse tako kot bi si želeli.

Mladi so ponovno prišli v dvorano in razdelili medice. Medtem, ko smo gledali kako je Perpetuum Jazzile zapel *Vse najboljše draga Slovenija* so na oder prinesli lepo torto „po slovensko okrašeno“ in tako je bilo konec programa.

Takoj po proslavi je sledil občni zbor, kjer so vsi odborniki prebrali poročila minule dobe, ki je bila uspešna. Predsednik Doma se je vsem zahvalil za sodelovanje in prosil, da podpremo Dom še v bodoče. Zatem je mladina pripravila dvorano za kosilo. Mize smo okrasili s slovenskimi zastavami in sredini, vsak je pa tudi dobil malo slikico z verzi Simona Gregorčiča.

Kar precej rojakov se je zbralo, da bi okusili slastne kolone. Preden smo se razšli, smo pa se razdelili bombone, upihnili svečko na torti (seveda tudi pošteno razdelili) in navdušeno zapeli *Kol'kor kapljic*.

Slovenski pregovor pravi: „Nihče ne ljubi domovine, ker je velika, temveč ker je njegova“. Slovenci smo v zgodovini veliko molili za domovino in domovina smo v demokraciji mi vsi. Zato, molimo za lastno trezno pamet in presojo, da bomo kot odgovorni državljani pomagali Sloveniji, da bo končno prišel tudi dan njegega in s tem našega državljankega vstajanja.

Marijana Pirc

Knjižnica pod krošnjami

Projekt *Knjižnica pod krošnjami*, ki poteka že sedmo leto, v Ljubljani ponuja pet prostorov brezplačnega branja.

Knjižnice so od 27. maja postavljene v parku Tivoli, Trnovskem pristanu, na Ljubljanskem gradu, Petkovškovem nabrežju, julija pa še v parku Tabor. Projekt *Knjižnica pod krošnjami*, v organizaciji inštituta Divja misel, bo potekal do 28. avgusta.

Vodja projekta Tina Popovič je povedala, da vse lokacije obiščejo različne starostne skupine. Ponudba knjižnic pa je vseeno delno prilagojena glede na lokacijo: na Ljubljanskem gradu je zaradi turistov več tujega gradiva, na Petkovškovem nabrežju je na voljo več časopisov in tujih revij, v parku Tabor pa prednjači starejša populacija. Po besedah organizatorjev pa je vodilo vseh prizorišč Knjižnice pod krošnjami „da naj bi vsak našel knjigo zase“.

Knjige, ki jih ponudijo v brezplačno branje na odprtem, v Divji misli večinoma pridobijo z darovi založb in javne agencije za knjigo, s časopisi pa jih zalagajo različne časopisne hiše. Nikjer ne izpostavljajo določenih vrst gradiva. V sklopu podprojekta *Odprta krošnja* vsak petek ob 17. uri v parku Tivoli ponudijo prostor založbam in drugim zainteresiranim, da predstavijo kakšno knjigo ali pripravijo literarno prireditev. V sklopu *Odprte krošnje* so 17. in 24. junija LUD Literatura z Andrejem Blatnikom pripravila delavnice kreativnega pisanja.

Glavni poudarek projekta je po besedah Tine Popovič na knjigah, stolčkih, blazinah in zagotavljanju udobnega branja. Organizatorji pripravljajo tudi spremljevalni program, imenovan *Bralna glasba v živo*, v okviru katerega bodo letos nastopili glasbeniki različnih žanrov od džeza do latina in klasike. Izbirali so večinoma izvajalce akustičnih instrumentov, zato bodo prireditve običajno brez ozvočenja.

**G. JOŽE
RAZMIŠLJA**

Človek na svetu

Od Adamove nepokorščine naprej je ves svet ena sama solzna dolina. Ni več govora o rajnu na zemlji. Razen komunistov, ki ga obljublajo, pa ga ne morejo izvesti. Ta namreč obstoja samo v srečni večnosti. In v tem svetu, v tej solzni dolini živimo ljudje. S svojim ravnanjem si dostikrat to solzno še povečamo ali jo približamo peklju, ki ga sami ustvarimo.

Priznati moramo resnico, da se na tem svetu vse zelo hitro spreminja. Vse napreduje in to tako hitro, da človek ni temu vedno dorastel ali da razvoja sploh ne dohiti.

Danes imamo veliko udobnosti, ki jih človek prej ni imel. Lahko študira vsakdo, če hoče. Pomaga nam ves tehnični razvoj in novice vsega sveta so nam takoj pri roki. Medicinska znanost se zelo uspešno bori proti nevarnim boleznim, ki uničujejo človeštvo.

Človek se (in to vsak) zaveda, da je svoboden in da je odgovoren za svojo lastno usodo. Vsi si želimo miru in povezave med narodi. Nihče ni več in nihče ni manj v celotni človeški družbi. Resnica in ljubezen sta podlaga vsega skupnega življenja in sreče.

Toda kljub temu še niso rešene vse težave in problemi. So ljudje, ki imajo vsega dovolj in so drugi, ki nimajo najpotrebnejšega za življenje. Živijo v pravi revščini. Dostikrat se govori o svobodi in enakosti med vsemi. Pa jih še toliko živi v pravi sužnosti. O socialnih krivicah, o vojnah in sovraštvu med narodi, sploh ni potrebno govoriti. Nezvestobe in egoizma je na pretek. Srečo, ki si jo vsi želimo, ruši vse vrste trpljenja in smrti.

„Ni vse zlato, kar se sveti“ nam pove ljudska modrost. Vsi vemo, da je korenina vsega zla, naš greh. In človeška nepopolnost. Ne gremo po božjih poteh in naše misli niso vedno božje misli. Če se oddaljimo od Boga, se isto dogaja tudi med nami. To nam gotovo povzroča vse vrste trpljenja.

Tehnični razvoj in udobnosti nam doslej niso prinesle srečnega počutja, če se nismo spreobrnili sami in napredovali v človečanski popolnosti.

Samo v Bogu je naša rešitev. Človeštvo naj se vrne k Bogu, izpolnjuje naj Njegove zapovedi, ki nam kažejo Njegovo voljo in našli bomo samega sebe.

Namišljeni bolnik v Slovenski vasi (2)

Angeliko, Arganovo hči, ki trpi zaradi prepovedane ljubezni in ki ji hoče oče vsiliti snubca, je igrala Pavla Grbec. Njo smo že kdaj videli na odru, a omeniti moramo njeno dozorelost

in napredek v nastopanju. Videti je bila naravno sproščena, še posebno v zvezi z uporabo telesa, in notranjo pripravljena za podajanje vloge tega trpečega dekleta, kar je znak jasnosti s katero je razumela in prodrla v značaj Angelike. Njen gledališki napredek je opazen ne le takrat, ko jo je kak prizor imel v središču (takrat je podala svoje delo s popolno sigurnostjo), temveč tudi takrat, ko je njena vloga trenutno bila na sekundarnem mestu, izven fokalnega središča pozornosti gledalcev. Ko igravec ali igralka ne govori in mora prizor le spremljati, pride na dan do katere mere ima umetnik vlogo internalizirano, in v zvezi s tem je Pavli treba priznati poseben uspeh.

Za Arganovo mlajšo hči, Louison, pa je poskrbela Kristina Mehle. Čeprav nastopa samo v enem od petinštiridesetih prizorov komedije, je s svojim pojavom predstavi dodala dozo svežosti z uprizoritvijo nedolžne otroške vloge, pri kateri je vredno pohvaliti še posebno uporabo glasovnih tonov. Za odraslega ni enostavno igrati otroka, a kaže, da je Kristini to kar pognalo s pozornost vzbujajočo naravnostjo.

Marko Kocjančič, neutrudljiv sodelavec gledaliških dejavnosti v Slovenski vasi, je utelesil Angelikinega ljubimca, Cléanteja. Vlogo je podal z gotovostjo, na katero ima gledalce navajene, s prostostjo, ki mu jo pospešuje obilna odrska izkušnja, in morda v tem primeru celo z večjim navdušenjem in dozorelostjo. Vloga je sicer zrna, kar zahteva od igralca, da se brani vsakega pretiravanja. To je Kocjančič dosegel brez težav, in tako prispeval k nastopu s harmonijo in sladkostjo, s katerima je sestavil zaljubljenost ljubimca, gledalcem pa pripomogel k empatiji.

Vlogo Béralda, Arganovega brata, je igral Boris Rot, ki je tudi redni sodelavec G.S.S.V. že od nekdanj. Njegova

vloga je svojevrstna posebnost, ker je najmanj „smešna“ od vseh vlog igre. To jo pa seveda ne spremeni v manj vredno, saj v njenih besedah resno izraža Moliérove lastne mnenje o medicini in zdravnikih, potom tega pa o človeški naravi nasploh. S to vlogo se avtor tudi brani napadov, ki so mu bili takrat namenjeni. Zato zahteva vloga ravno to resnost in zmrnost s katero je Rot nastopil.

Tomaž Sušnik je odigral vlogo zdravnika Diafoirusa. Tudi njega štejemo med debitante pri teh gledaliških avanturah. Moral je prikazati starejšega človeka, čigar značaj mu je uspelo zelo dobro izkazati. Z zbranostjo je sledil celemu nastopu. Internalizacija vloge je bila opazna predvsem zaradi gotovosti s katero je korakal po odru in trdnosti njegovih ročnih kretenj in glasu. Poteze so bile njegovi vlogi primerne. Vloga sina zdravnika Diafoirusa, Tomaža, je bila pa odgovornost samega režiserja Marka Pallotte, ki si je tudi vzel čas za pripravo te osebe, poleg izdelave ostalih vlog. Zase je izbral najbolj burkaški stil izmed vseh vlog in uprizoril nerodnega, otročjega in nedozorelega mladostnika, zaljubljenega v Angeliko. Te značilnosti je Pallotta povedel do skrajnosti, tako, da je Angelikin odpor k prisiljeni možitvi bil na jasnem brez ugovorov.

Vlogo notarja Bonnefoi je odigral najbolj izkušen član skupine, Franci Stanovnik, s svojo stalno elokvenco in eleganco, ki jo zmore že po naravni postavi. Najmlajša fanta skupine sta pa bila Andrej Cukjati, ki je odigral vlogo Arganovega zdravnika Purgona, in Gabrijel Burja, ki je poskrbel za lekarnarja Fleuranta. Njuni vlogi sta bili podani s sigurnostjo in pripomogla sta oba h komicnosti nastopa. Vsi smo veseli, da sta se udeležila tega projekta in upamo, da se bosta še naprej z rastočimi vlogami.

Končno, kar se tiče tehničnih snovi, omenimo primerni scenski prostor, za katerega so poskrbeli Cecilia Stanovnik, Friderik in Toni Cerar ter Gizela Grbec - ki je tudi izvedla oblikovanje programov. Scensko ozračje je bilo v dobri kombinaciji barv, brez nepotrebnih baročnosti (ki bi lahko spadali v zgodovinsko dobo, a bi otežili in preobložili ambient), s tremi vratnimi odprtina, ki so pospeševale dinamiko vstopov in odhodov igralcev, ter z zadeto opremljenim pohištvo in rekviziti. Za maskiranje in šepetanje so skrbeli sami člani G.S.S.V. in (razen v kakšnem posebnem primeru) ni bilo njihovo delo v tem zadnjem področju posebno potreb-

no. Besedilo je bilo tekoče in razumljivo, čeprav bo nekatere naglase treba še popraviti v primeru bodočih ponovitev. Za epohalne kostume, ki so tudi zelo pripomogli k predstavi, je poskrbela Helena Cerar, poleg posojil Toneta Oblaka in Gledališke Skupine Slomškovega doma. Za osvetljava, ki je bila sicer enostavna, kot je navada za klasični stil, in zvok, je pa poskrbel

Martín Sušnik, ki je za to priložnost uporabljal glasbene izvlečke iz originalne partiture, ki jo je skladatelj Marc-Antoine Charpentier spisal ravno za izvorno predstavo „Namišljenega bolnika“ v Moliérovih časih.

Dve uri trajajoči nastop je gledalcem potekel hitro, v kolikor je bilo občutiti, in po obeh predstavah je bila publika toplo hvaležna nastopajočim, z iskrenim in močnim aplavzom ter osebnimi čestitkami. To je seveda najboljša mera za uspeh igre, skupaj s tem, da mnogi tistih, ki so bili prisotni pri krstni predstavi v soboto, so se v dvorano Hladnikovega doma približali zopet v nedeljo.

G.S.S.V. se je vrnila na oder; in vrnila se je kvalitetno, tako kot smo si vaščani želeli, s čudovito komedijo, ki je ljudi razveselila in vsem obnovila občutek, da je v Slovenski vasi mnogo talenta, celo več kot smo si morda od sedaj mislili. Nova umetniška dogodivščina, ki je Društvu Slovenska vas lahko v ponos. Vsem nastopajočim ostanemo hvaležni in izrekamo iskrene čestitke ob tem novem uspehu. Želimo jim pa možnost, da se Namišljeni bolnik še kje drugod oglasi s svojim zvoncem, da G.S.S.V. posreduje še drugim gledalcem ugodje takega umetniškega zdravlila.

M.

NOVICE IZ SLOVENIJE

VSAKA SMET PO SVOJE

Od petka, 1. julija, je po vsej Sloveniji obvezno ločeno zbiranje in prevzemanje biološko razgradljivih odpadkov. Tega dne je po enoletnem prehodnem obdobju začela veljati uredba o ravnanju z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadkom.

DOBRA NOVICA (ZA ČEZ DVA MESECA)

V novomeškem Revozu, ki je moral zaradi posledic nezadostne dobave elektronskih delov z območja potresno prizadete Japonske 23. maja začasno ukiniti nočno izmeno, bodo to vnovič zagnali v polovičnem obsegu. Polovična nočna izmena bo predvidoma začela obratovati 29. avgusta, zanjo pa bodo v Revozu zaposlili približno 300 delavcev.

MEDICINSKE SIMULACIJE

V Univerzitetnem kliničnem centru (UKC) Ljubljana so odprli nov, sodoben simulacijski center, namenjen izobraževanju in usposabljanju vseh zdravstvenih profilov. Center bo po besedah njegove vodje Vesne Paver Eržen preko treningov in izobraževanj zdravstvenih delavcev pomembno prispeval k izboljšani varnosti pri obravnavi bolnikov.

INFLACIJA V JUNIJU

Cene življenjskih potrebščin v Sloveniji so se junija v primerjavi s majem v povprečju znižale za 0,5 odstotka, na letni ravni je bila inflacija 1,3-odstotna. Znižale so se predvsem cene sadja, goriv in energije, obleke in obutve ter komunikacij. Po statistikah so se v zadnjih 10 letih junija cene znižale le v letih 2002 in 2006.

CENA PŠENICE

Komisija za odkup in prodajo pšenice ter sekcija za mlinarstvo in pekarstvo pri Gospodarski zbornici Slovenije sta se na pogajanjih o ceni pšenice v Murski Soboti dogovorili za izhodiščno ceno, ki za kakovost A znaša 225 evrov za tono, za kakovost B1 207,5 evra za tono in za kakovost B2 195 evrov. To je za okoli 70 odstotkov več glede na lanske cene.

SLOVENSKI INDEKS BOLJŠEGA ŽIVLJENJA

Slovenija se po indeksu boljšega življenja, ki ga je predstavila OECD ob svoji 50-letnici, v več dimenzijah indeksa uvršča blizu povprečja OECD ali celo višje. Najvišjo vrednost imata dimenziji varnost ter usklajenost poklicnega in zasebnega življenja, najnižja pa je vrednost za dohodek. Indeks, ki je trenutno prikazan za 34 držav članic OECD, je oblikovan na osnovi 11 ključnih dimenzij blaginje, in sicer v smislu materialnih življenjskih pogojev in v smislu kakovosti življenja.

PO SVETU

NOV OBROK POSOJILA

Finančni ministri držav z evrom so potrdili nov obrok posojila Grčiji, ki je del lani dogovorjenega mehanizma finančne pomoči. Peti obrok prezadolženi državi znaša 12 milijard evrov. Višina tokratnega izplačila držav z evrom je slabih 9 milijard evrov, slovenski prispevek znaša 26 milijonov in pol evrov. Mednarodni denarni sklad naj bi izplačilo preostalih dobrih treh milijarde evrov sredstev odobril v prihodnjih dneh. Omenja se, da naj bi to storil v sredo. Finančni ministri članic evroobmočja so sicer med sobotno telekonferenco pozdravili napredek Grčije pri izvajanju priporočil Evropske komisije, Evropske centralne banke in Mednarodnega denarnega sklada. Predvsem pa so bili zadovoljni s sprejetjem zakonov o javnofinančnem prilaganju in privatizaciji s skupnim finančnim učinkom dobrih 78 milijard evrov ta teden v grškem parlamentu.

PREDLOG PRORAČUNA EU

Evropska komisija je v preteklih dneh sprejela predlog proračuna Evropske unije za obdobje med letoma 2014 in 2020. Vreden bo nekaj več kot tisoč milijard evrov. Ta vsota je višja kot v preteklih sedmih letih, čeprav se je proračun glede na evropski bruto nacionalni prihodek nekoliko znižal. Kot nov lastni vir za polnjenje proračuna je predlagala evropski davek za finančna podjetja. Velesile predlogu nasprotujejo in si želijo zamrznitve proračuna.

POLJSKA PREDSEDUJE

Na Poljskem je slovesno. Država je namreč iz rok Madžarske prevzela polletno predsedovanje Evropski uniji. Osredotočila se bo predvsem na zagon gospodarske rasti, varnost ter krepitev odnosov z vzhodnimi in južnimi sosedami unije.

NOV POZIV CLINTONOVE

Ameriška državna sekretarka Hillary Clinton je znova pozvala Moamerja Gadafija k odstopu. Zatrnila je, da njegove grožnje z napadi v Evropi ne bodo odvrnile

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENCI V ARGENTINI

SAN MARTIN

„O lepota argentinske zemlje“ je preteklo soboto govorila sanmartinski mladini gospa Danica Petriček. V obliki pravljice je, ob spremljavi skioptičnih slik, popeljala mladino po vseh krajih obširne Argentine, ji pokazala bariloške gore, reke, pampo, živali, itd.

BERAZATEGUI

V nedeljo 25. junija je bila tudi v Berazateguiju spominska proslava za slovenske žrtve. Pripravil jo je odbor Slovenskega doma s sodelovanjem tuk. šolskega tečaja.

Oder je krasil križ s slovensko zastavo in domobranskim grbom. Ob vznožju je bil med zelenjem šopek nageljnov. ... Sledila je recitacija epiloga „Šestnajst let pozneje“, ki ga je napisal Ivan Korošec, recitala ga je pa ga. Olga Vidmarjeva. Lučka Štrbenčeva je občuteno podala Igorjevo pesem „Sinji orel“ nato sta Lahova Kati in Vidmarjeva Nevenka zapeli pesmi „Kdor ima srce“, „Lipa zelenela je“ in „Polje, kdo bo tebe ljubil“.

Spominski govor je imel Rudolf Vidmar. S toplimi besedami se je spominjal vseh slovenskih žrtev vojne in komunistične revolucije ...

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini Vlada Voršiča in njegove žene ge. Mirjanke roj. Bajlec so dobili 3. t.m. sina. Srečni družini naše čestitke!

„ČRNA ŽENA“ V LANUSU

Igralska družina v Slovenski vasi je v svojem razvoju krenila korak naprej. Segla je po daljšem in zahtevnem delu v repertoarju slovenskih ljudskih iger in pod vodstvom režiserja g. Maksa Jana postavila na oder (scena je bila delo g. Slavka Revna) igro iz časov turških vpadov in kmečkih uporov - Črne žene.

Glavne vloge so slonele na oblikovanju glavnih ženskih oseb: črno ženo je igrala gdč. Anica Pelan, ki je kot Nigana nakazala celo vrsto izredno lepih lastnosti. Isto velja za gdč. Anico Suhadolnik, ki je bila v vlogi Zalke nad vse prepričljiva. Francka (Mojca Zabukovec) in Dobruša (Bara Jan) sta dovršeno podali svoji vlogi.

France Bregar (Fr. Stanič) je nosil glavno breme. Že rutiniranega igralca ljudskih iger je podal Šteficej (Tone Novljan). Sledil mu je zvesto in pogumno Primož (Ciril Jan). Tine (Tone Burja) je tudi imel priliko, da je pokazal kakšne vloge mu bodo prijale. Franček (Sandi Criscuoli), Matija (Slavko Reven), Anže (Ivan Rauh) so dobro izpopolnili celotno sliko podajanja.

Posamezne pevske vloške je izvajal moški zbor pod vodstvom g. Špacapana.

Vsem lepo čestitamo, obiskovalci iz Slovenske vasi in od drugod pa so s svojo udeležbo pokazali, da tako delo cenijo in so zanj tudi hvaležni.

Svobodna Slovenija, 6. julija 1961 - št. 27

zahodnih držav od nadaljevanja operacije v Libiji. Prepričana je tudi, da pritisk na tamkajšnjega dolgoletnega voditelja, naj zapusti oblast, narašča, medtem ko uporniki pridobivajo na moči.

NOV KROG POGOVOROV

V Bruslju se je začel nov, peti krog pogovorov med Beogradom in Prištino, ki potekajo pod okriljem Evropske unije. Diplomati so bili ob prihodu na srečanje optimistični. Prepričani so bili, da bi tokrat lahko našli rešitev nekaterih tehničnih vprašanj, na primer o carinskih pečatih in o delovanju srbskih operaterjev mobilne telefonije na Kosovu. Obeta se tudi dogovor o vprašanih svobode gibanja, katastrofu in matičnih knjigah. Ni pa mogoče pričakovati dogovora na točkah, ki bi lahko pomenile priznanje kakšnega od kosovskih državnih simbolov, kot so na primer potni listi.

RESUMEN DE ESTA EDICION

SOLEMNE SESION DEL CONSEJO

El miércoles, 29 de junio, tuvo lugar en el palacio de Gobierno en Ljubljana la solemne sesión de ambos Consejos, que representan a los eslovenos que viven en la diáspora. Se trata de las minorías étnicas residentes en Italia, Austria y Hungría, y los que están dispersos en los distintos continentes del mundo. La comunidad que vive en la Argentina estuvo representada por el Dr. Andrés Fink y Antonio Mizerit. Presidió la reunión el premier Borut Pahor, quien agradeció toda la ayuda que los eslovenos de otros países brindaron al naciente estado independiente durante la guerra de los diez días y en el proceso de formación y reconocimiento internacional. También, como gesto de reconciliación con el pasado deslizo la posibilidad de visitar las comunidades eslovenas en la Argentina. En el curso de la reunión se trataron temas de interés de las distintas colectividades. (Pág. 1)

MATERIAL DIGITALIZADO EN LA WEB

En conjunción con los eventos para los eslovenos con motivo de los 20 años de la independencia de Eslovenia, la Biblioteca Nacional Universitaria de Ljubljana realizó una serie de actividades, entre las que se destacó - al menos para los eslovenos de la Argentina - la presentación de las colecciones digitalizadas de los Anuarios de Eslovenia Libre y la colección completa de la revista Entre siglos (que edita la Acción cultural eslovena en Bs. As.). En dicha presentación, el 1º de julio, estuvo nuestro corresponsal desde Eslovenia y el editor responsable de este semanario. A través de proyecciones, se mostró como se puede acceder rápidamente, desde cualquier parte del mundo, a los contenidos digitalizados en www.dlib.si. Además, se pueden encontrar varios libros en formato .pdf; y el material puede ser copiado y utilizado directamente. Esto es, sin duda, un progreso a nivel mundial que permite que el rico contenido de las publicaciones esté disponible para todos los que deseen enriquecerse con la cultura, ciencia y arte creado fuera del territorio esloveno, y al mismo tiempo, una evidencia irrefutable de los frutos de Eslovenia en el mundo. (Pág. 2)

AUMENTA LA FERTILIDAD

La Oficina de Estadística de Eslovenia consignó que el año pasado nacieron 22.343 niños; la cifra más alta desde 1990. Por quinto año consecutivo, Eslovenia tuvo un crecimiento positivo. Sin embargo, en el año 2010 el promedio de la edad de las madres alcanzó los 30,3 años; entre las primerizas la edad promedio fue de 28,7 años. Casi la mitad de las mujeres que dieron a luz el año pasado fue su primer parto. (Pág. 2)

20 AÑOS DE LA INDEPENDENCIA

El sábado 25 de junio, coincidentemente con la fecha patria eslovena, se celebró en el centro esloveno capitalino el 20º aniversario de la independencia eslovena. Recordemos, que tras el referéndum de diciembre de 1990 en el que el 88 por ciento de los votantes dijeron "sí" a la independencia, el 25 de junio de 1991 la Asamblea de la República puso en vigor un Acta constitucional proclamando la independencia y soberanía de la República de Eslovenia. Al día siguiente estalló la "guerra de los 10 días". Durante la lucha, los esfuerzos diplomáticos continuaron, firmándose el Acuerdo de Brioni en julio del '91. El ejército de Yugoslavia abandonó Eslovenia en octubre del mismo año. Pasado el período de moratoria estipulado en el Acuerdo, Eslovenia se convirtió en un estado independiente, estableciendo su propia divisa, control de fronteras y aprobando la Constitución. Los festejos en el Centro, comenzaron con la santa misa presidida por el delegado pastoral Dr. Jure Rode, en la cual cantó el coro de Slomškov dom, dirigido por Marta Selan Brula. Finalizada la misa, se realizó una ofrenda floral frente al monumento recordatorio de los caídos. A continuación, en el salón principal se entonaron los himnos nacionales. El presidente de la Asociación Eslovenia Unida, Franci Žnidar y el embajador de Eslovenia en la Argentina, Tomaž Mencin se dirigieron a los comensales. El orador principal fue Božidar Fink. En el momento cultural se oyeron dos obras del más grande poeta esloveno, France Prešeren. Este año también se entregaron los reconocimientos que entrega Eslovenia Unida, a los colaboradores de la colectividad. En esta oportunidad estuvieron relacionados con algunos de los colaboradores de este semanario que cumple ya 70 años; fueron reconocidos: Mara Bidovec, Jernej Tomazin y la Dra. Katica Cukjati. (Págs. 4 y 5)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Propietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Franci Žnidar / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar in esloveniau@gmail.com Za Društvo ZS: Franci Žnidar / Urednik: Tone Mizerit Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Božidar Fink, Marko Fink, Božidar Bajuk, Alenka Smole Bokalič, Pavel Brula, Marjana Pirc, Martin Sušnik, Marko Čeč in Maksim Malovrh. Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ 350.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ 455.-; beli papir, \$ 560.-; Bariloche, \$ 410.-; obmejne države Argentine, 175.- US dol.; ostale države Amerike 190.- US dol.; ostale države po svetu, 200.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 135.- US dol. za vse države. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLEED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
 de Lucia Bogataj
 H. Yrigoyen 2682 L. 5-San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavac-Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl-Zobozdravnica-Splošna odontologija-Belgrano 123, 6. nadstr. "4"-Ramos Mejija. Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados-odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič-Odvetnica-Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402-Tel. 4382-1148-15-4088-5844-mariana.poznic@gmail.com

Matjaž Ravnik - odvetnik. Civil., delav., trg. tožbe; pogod., neprem. razpr.; dedišč., zapušč.

Bs. As.: Viamonte 1337 2ºD; 4372-6362; Tor/čet 15. do 19.
 S. Justo: Perú 2650; 3969-6500; Pond/sred/pet 15. do 19.
 mravnik@telecentro.com.ar

Dr. Ana C. Farreras de Kočar-Sucesiones-Contratos-Familia-Comercial-Laboral-Civil-Jubilaciones-Pensiones. Martes y viernes de 15 a 18 hs. Belgrano 181 - 6º B (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4469-2318 Cel.: 15-6447-9683 e-mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 6. julij 2011

1 EVRO	1,45 US dolar
1 EVRO	1,39 KAD dolar
1 EVRO	6,05 ARG peso

OSEBNE NOVICE

Rojstvo

V nedeljo, 26. junija 2011 se je rodila **Jasna Oblak**. Očka je Andrej in mamica Aldana Rodríguez Havelka. **Iskrene čestitke!**

Smrt

V Sloveniji je umrl **Jože Laznik** (80); v Castelarju **Marta Fink** (87); v Carapachaju **Marija Močilnikar roj. Anzeljc** (89); v Floridi **Anton Kovič** (90) in v Castelarju **Jože Babnik** (92).
Naj počivajo v miru!

SLOVENCİ IN ŠPORT

IZ SLOVENIJE NA TAJSKO

Slovenski futsal (salonski nogomet) je dobil dve priznanji. Evropska nogometna zveza (Uefa) je Sloveniji zaupala organizacijo ene od skupin kvalifikacij za svetovno prvenstvo 2012, ki bo na Tajskem. Slovenija bo turnir gostila v Laškem.

Že pred dnevi so sporočili, da bo Litija gostila enega od turnirjev lige prvakov. Slovenija bo tako gostila eno od skupin za kvalifikacije za SP, ki ga bo gostila Tajska med 2. in 18. novembrom 2012 v štirih mestih.

V DVEH JI GRE RADO

Slovenka Katarina Srebotnik in Čehinja Kveta Peschke sta zmagovalki letošnjega tretjega teniškega turnirja za grand slam v Wimbledonu. Drugopostavljena slovensko-češka naveza je v finalu dvojic premagala nemško-avstralsko kombinacijo Sabine Lisicki/Samantha Stosur s 6:3 in 6:1.

Srebotnikova je v Wimbledonu dosegla svojo prvo zmago na turnirjih za grand slam v ženskih dvojicah. Pred tem je bila zelo uspešna v mešanih dvojicah, saj je skupaj z Južnoafričanom Pietom Norvalom leta 1999, Srbom Nenadom Zimonjičem leta 2006 in 2010 slavila na odprtem prvenstvu Francije v Parizu, v svojih vitrinah pa ima še dve turnirski zmagi na največjih in najbolj prestižnih teniških turnirjih na svetu: z Američanom Bobom Bryanom je zmagala na odprtem prvenstvu ZDA v New Yorku leta 2003, s srbskim teniškim igralcem s kanadskim potnim listom Danielom Nestorjem pa tudi na letošnjem odprtem prvenstvu Avstralije v Melbourneu.

PRVI IN DRUGA NA DIVJIH VODAH

Slovenski kajakaš Peter Kauzer je na drugi tekmi svetovnega pokala v slalomu na divjih vodah v L'Argentiere la Beseju dosegel novo zmago. Hrastničan, ki je slavil že pred tednom v Tacnu, je kljub dotiku ugnal vso konkurenco. Še najbližje se mu je približal Španec Samuel Hernanz, ki je zaostal 25 stotnik sekunde. Kauzer je še ponovno dokazal, da je bil polom na evropskem prvenstvu le posledica smole. Tako v Tacnu kot v L'Argentieru je ves čas kazal, da je nedvomno najhitrejši kajakaš. Že v polfinalu je za več kot dve sekundi prehitel tekmece, v finalu pa je na vrh prišel kljub dotiku vratc v zgornjem delu proge. Za Kauzerja je to peta zmaga v svetovnem pokalu.

Prav tam sta Luka Božič in Sašo Taljat osvojila drugo mesto med kanuističnimi dvojci in s tem dosegla svojo najboljšo uvrstitev v svetovnem pokalu. Taljat in Božič sta zaostala le za Francozoma Gauthierjem Klausom in Mathieujem Pechejem.

Ob srebrnem jubileju mašniškega posvečenja

gospoda Tonija Bidovca

mu pristrčno čestitamo in se mu iskreno zahvaljujemo za dolgoletno dušnopastirsko delo med nami.

Naj Vam Bog poplača za vse dobro, ki ste nam ga storili in Vas duhovno obogati z veseljem in vsakršnim božjim blagoslovom.

Sanhuški farani

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

Obrni se, Gospod, dvigni mojo dušo, reši me zaradi svojega usmiljenja. (Ps 5)

Znancem in prijateljem sporočava, da je 28. junija po dolgotrajni bolezni umrla najina sestra

Marta Fink

Zahvaljujemo se gospodu Francu Himmelreichu za duhovno oskrbo ter njemu in gospodu Franciju Cukjatiju za mašno daritev ob krsti.

Hvala tudi vsem, ki so nas spremljali ob slovesu, ter številnim dobrotnikom, ki so nam izrazili sočutje.

Pokojno sestro priporočava v molitev.

Sestra **Neda** in brat **Božidar** tudi v imenu sorodstva

Obisk skupnosti Cenacolo

Sestra Elvira Petrozzi je dolga leta čutila v svojem srcu močno željo in potrebo, da odgovori na božji klic in svoje življenje daruje osamljenim in na skrajni rob odrinjenim mladim. Po letih prizadevanj, potrpežljivega čakanja in molitve je njen „Zgodi se!“, ki mu je vedno zvesto sledila, omogočil to

čudežno božje delo, kjer je toliko mladih, ranjenih zaradi mamil in brez volje do življenja, začutilo sprejem in ljubezen.

Sestra Elvira je ustanovila skupnost Cenacolo kot odgovor na klic velikega števila obupanih, naveličanih, utrujenih in razočaranih mladih, odvisnikov in tistih, ki so sicer nezadovoljni s svojim življenjem, da jim pomaga pri iskanju pravega smisla življenja. Skupnostjo sodelujejo številni prostovoljci, Bogu posvečene osebe in družine, ki ji pomagajo, poleg vsakodnevnega dela: darujejo svoj čas, moči, znanje. Skupnost je priznala tudi Cerkev kot *združenje vernikov*.

Vse od ustanovitve je v 28. letih delovanja odprla hčerinske hiše na različnih koncih sveta: v desetih evropskih državah (tudi v Sloveniji), Rusiji, Severni in latinski Ameriki. Trenutno jih je 56. Skupnost Cenacolo Fraternidad „Nuestra Señora de Luján“, je v Argentini uradno odprla vrata 8. decembra 2005, trenutno pa je v Pilarju (Buenos Aires) nastanjenih 50 fantov iz Argentine, Brazilije in drugod.

V soboto, 25. junija smo fantje in mladci Našega doma obiskali to skupnost. Triindvajset nas je bilo in spremljal nas je Berto Malovrh. Zbrali smo se v Domu zgodaj zjutraj in odšli v Pilar. Ko smo prišli, so nas sprejeli z veseljem in takoj povabili na igro nogometa. Potem so nam pokazali kje in

kako živijo in delajo. Kdor vstopi v Skupnost, se sreča s preprostim, urejenim, družinskim načinom življenja, ki temelji na delu, molitvi, iskrenih medsebojnih odnosih, prijateljstvu in požrtvovalnosti. Pokazali so nam delavnico, polje, hlev, živali, kuhinjo, sobe in kapelo. Po ogledu smo malicali. Medtem pa smo se pogovarjali s fanti, ki živijo v tej skupnosti. Govorili so nam o alkoholizmu, mamilih, narkotikih. Povedali so nam tudi, kakšno je bilo njihovo življenje preden so prišli v skupnost, preden so spoznali Boga. Večina od njih so bili razbojniki, drogadikti in so živeli na cesti. Toda, hvala Bogu, so našli rešitev.

Ob 18. uri smo šli vsi v kapelo, molili desetko po slovensko in imeli čajčenje, potem pa sv. mašo. Veliko smo peli in poslušali zanimivo pridigo. Presemetile so nas prošnje: kleče so se zahvalili za našo prisotnost in prosili Boga, da nas reši vsega hudega. Tudi so prosili za vse tiste, ki so se v istem trenutku, ko smo mi bili pri maši, pripravljali na ples in pitje alkohola, naj jim Bog pomaga in vodi po pravi poti. Občudovali smo, kako skupnost veruje, da je krščanski način življenja v svoji preprostosti in polnosti pravi odgovor na nemir v človeškem srcu in da srečanje z Bogom v človeku rodi upanje.

Po maši smo vsi skupaj večerjali domače pice v zelo veselem vzdušju. Okoli 22. ure, smo se zahvalili za krassen dan, se poslovili in odšli domov.

Mladina Našega doma

OBVESTILA

SOBOTA, 9. julija:
ZSMŽ Slovenske vasi vabi žene in dekleta, pa tudi može in fante, na predavanje psihologinje Lic. Silvije Bratuž o temi „Kakšni smo“ (Cómo somos), ob 18. uri v prostorih Hladnikovega doma.
NEDELJA, 10. julija:
Mladinski dan v San Martinu

Srebrna sv. maša g. Tonija Bidovca, ob 10.30 uri v Slomškovem domu.
ČETRTEK, 14. julija:
ZSMŽ vabi na mesečni sestanek ob 14.30 uri oži odbor in ob 16. uri širši odbor, v Slovenski hiši.
SOBOTA, 16. julija:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Sloven-

ski hiši.
TOREK, 19. julija:
Redna seja odbora Zedinjene Slovenije, on 19. 30 uri v Slovenski hiši.
ČETRTEK, 21. julija:
ZSMŽ San Martin bo imela mesečni sestanek v Domu ob 16. uri. Govoril bo g. Franci Markež o romanju po Sveti deželi. Vsi lepo vabljeni!

„Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre; in vsakdo, ki živi in vame veruje, vekomaj ne bo umrl.“ (Jn. 11,25-26)

Z globoko žalostjo sporočamo vsem, da nas je za vedno zapustila naša draga mama in stara mama, gospa

Marija Močilnikar roj. Anzeljc

Zahvaljujemo se sorodnikom, prijateljem in znancem za slovo ter vsem, ki ste molili za pokoj njene duše.

Žalujoci:
 otroci **Sandi Anzeljc, Jože Močilnikar** in **Franci Močilnikar**; vnuki **Lorena, Cecilia, Micaela, Matías, Nicolás, Facundo**; snahe ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Velike Bloke-Slovenija